

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

Effects of Davies' Performance Skill Instructional Model and Skill-Practice Exercises of an English Touch-Typing Learning Unit of the First Year Vocational Students

วารินทร์ ปราโมทย์¹ ชวนพิศ รักษาพวง²

Warin Pramot¹ and Chunpit Raksapuk²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ และ 3) เปรียบเทียบ ทักษะปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติ ของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยชุมชนพิบูลย์ หน่วยงานจัดการศึกษาทบดลื้อ (ขุนไผ่ภูมิเขตร) ประเภทพาณิชยกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 3) แบบวัดทักษะปฏิบัติตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานค่า t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะ ปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ แบบฝึกทักษะ การพิมพ์สัมผัส

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, Master of Education Degree in Curriculum and Instruction, Chaiyaphum Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, Asst. Prof. Dr., Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: วารินทร์ ปราโมทย์, phutsaripon@gmail.com

รับเมื่อ 3 พฤษภาคม 2564 แก้ไข 14 มิถุนายน 2564 ตอรับเมื่อ 15 มิถุนายน 2564

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop the lesson plans based on Davies' Performance Instructional Model (DPIM) and the skill-practice exercises in an English touch-typing unit of the first-year vocational certificate students to meet the efficiency criteria of 80/80, 2) compare the learning achievement of the first-year vocational certificate students before and after the intervention, and 3) compare the performance skills of the first-year vocational certificate students before and after the intervention. The samples in this research were 30 vocational certificate students of class 1/1, obtained through cluster random sampling, from the commerce program in Phichit Community College, Thap Klo (Khunpaiphumket) Education Management Unit in the second semester of the academic year 2020. The research instruments included 1) lesson plans based on DPIM and the skill-practice exercises, 2) an achievement test, and 3) a performance skills test. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test for Dependent Samples to test the hypothesis.

The results were as follows:

1. The lesson plans using DPIM and the skill-practice exercises in an English touch-typing unit for the first-year vocational certificate students had an efficiency of 82.33/81.11, which met the defined criteria of 80/80.
2. The learning achievement of the first-year vocational certificate students after the intervention was higher than that of before the intervention at the .05 level of significance.
3. The performance skills of the first-year vocational certificate students after the intervention were higher than those of before the intervention at the .05 level of significance.

Keywords : Davies' Performance Instructional Model, Skill-Practice Exercises, Touch Typing

ภูมิหลัง

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs+8Cs 3Rs ประกอบด้วย อ่านออก (Reading) เขียนได้ (WRiting) คิดเลขเป็น (ARithmetics) 8Cs ประกอบด้วย ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-Cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน

เป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) ความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 16)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 31 กำหนดให้ สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีหลักสูตรการศึกษา หรือการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย จนถึงระดับปริญญา ซึ่งอาจเป็นการศึกษาแบบชุดการเรียนรู้ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษานอกเวลา งาน เพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะการทำงานของบุคคลในทุกช่วงวัย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

และเพื่อยกระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562, คำนำ)

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2562 ในประเภทวิชาพาณิชยกรรม รายวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ในการจัดการเรียนการสอน กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง พร้อมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาโดยใช้หลักจริยธรรม และคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการและสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์นำมาใช้ การสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น การเรียนในสาขานี้ นักศึกษาทุกคนสามารถนำทักษะวิชาชีพไปใช้สำหรับการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ในการผลิตเอกสารรายงาน หรือการพิมพ์ข้อมูลที่จะต้องเก็บไว้ในเอกสารหรือหลักฐานตลอดจนการเรียนวิชาที่ใช้แป้นพิมพ์ที่มีลักษณะของแป้นพิมพ์ดีด โดยทักษะการพิมพ์ดีดเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน พิมพ์ดีดในทุกระดับของการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ไม่ว่าจะเป็นพิมพ์ดีดภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ในวิชาพิมพ์ไทยเบื้องต้น วิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดความแม่นยำ ในการใช้แป้นอักษรและสามารถผลิตงานเอกสารหรืองานประเภทอื่น เนื้อหาในวิชานี้จะเน้นถึงการพิมพ์สัมผัสแป้นอักษรภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562, หน้า 100)

วิชาพิมพ์ดีดจัดว่าเป็นวิชาทักษะวิชาหนึ่ง ที่ผู้เรียนต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอจึงจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และทักษะในการพิมพ์เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการเรียนรู้ทักษะพิมพ์ดีดนั้น เป็นกระบวนการฝึกฝนทักษะการเคลื่อนไหวของนิ้วมือให้สัมพันธ์กับต้นฉบับ (วินัย ไชยอุดม, 2518, อ้างถึงใน จีรวรรณ มาลัยแก้ว, 2559, หน้า 5) ทักษะจะเกิดขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้ และกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ และสม่ำเสมอจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสร้างทักษะเบื้องต้นให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานเบื้องต้น มีเทคนิคที่ถูกต้องในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์อีกด้วย (สิริฉันทน์ สิริกุลเดชาหงษ์, 2541, อ้างถึงใน จีรวรรณ มาลัยแก้ว, 2559, หน้า 5) จากความสำคัญ และความจำเป็นที่ต้องมีความรู้ดังกล่าวจึงนำมาซึ่งการตื่นตัวครั้งยิ่งใหญ่สำหรับครูธุรกิจ เพราะครูธุรกิจในฐานะรับผิดชอบการสอนวิชาพิมพ์ดีด (Typewriting) เห็นว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการป้อนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเรียนรู้การใช้แป้นพิมพ์ (Keyboarding) ที่ถูกต้อง และฝึกพิมพ์จนชำนาญโดยพิมพ์สัมผัส (Touch Typing) ซึ่งเน้นการพิมพ์ที่ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว (Speed and Accuracy) ในการพิมพ์ดีดเบื้องต้น และแป้นพิมพ์ ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดหรือแป้นพิมพ์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความถูกต้อง ความเร็ว และความแม่นยำ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสร้างทักษะเบื้องต้น ในการพิมพ์ดีดให้เกิดขึ้น ทั้งนี้มีหลักสำคัญอยู่ที่เทคนิคที่ถูกต้อง เช่น ท่านั่ง การวางนิ้ว เป็นต้น

ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย-อังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ นักศึกษายังขาดทักษะการพิมพ์ และจะมีปัญหาในการพิมพ์ดีด คือ พิมพ์ดีดโดยวางนิ้วไม่ตรงกับแป้นอักษรที่จะพิมพ์ มองแป้น ขาดทักษะความแม่นยำ จำแป้นไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิมพ์สัมผัสอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ทำให้เกิดการพิมพ์ผิดมาก นักศึกษาไม่สามารถพัฒนาความเร็วได้ตามเกณฑ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องจากองค์ประกอบด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกพิมพ์ที่ใช้พัฒนาทักษะความเร็วและความแม่นยำ (รัตนา ห่วงเจริญ, 2560, หน้า 8) สอดคล้องกับ สมบูรณ์ แซ่เจ็ง (2532) นักศึกษาในแต่ละปีมีทักษะด้านการพิมพ์ดีด ความแม่นยำในการพิมพ์และอัตราความเร็วที่พิมพ์ลดลง

ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการพิมพ์ดีดเบื้องต้นที่ไม่ดีจะเป็นปัญหาต่อเนื่องไปถึงวิชาพิมพ์ดีดในรหัสวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงงานชิ้นผลิตและการใช้คอมพิวเตอร์อีกด้วย ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจสืบเนื่องจากองค์ประกอบด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาทักษะความเร็วและความแม่นยำ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียน เพราะการเรียนพิมพ์ดีดเป็นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ตา แขน นิ้วมือให้สัมพันธ์กับข้อความที่ต้องการพิมพ์ และการบังคับแป้นอักขรความเร็ว และความแม่นยำ เป็นต้น

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติกิจกรรมหรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ แนวคิดของรูปแบบกระบวนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกฝนให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น วัตถุประสงค์ของรูปแบบนี้ คือ จะมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก และกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีอยู่ด้วยกัน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติ จนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ (ทีศนา แซมมณี, 2553, หน้า 246)

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญในการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพิ่มเติมเนื้อหาแก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หากแต่ต้องได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้ง หลายรูปแบบ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้ว อย่างน้อยก็สามารถพัฒนาตนเองได้เป็นอย่างดีแน่นอน นับได้ว่าแบบฝึกมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้เรียน (สุนีย์ พจีเจิม, 2547, อ้างอิงถึง อัญญากร คำโชติรส, 2559, หน้า 4) และแบบฝึกช่วยในการฝึกเสริมทักษะทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถนำมาแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ดี ผู้เรียนสามารถ

นำมาทบทวนเนื้อหาบทเรียนได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตน เป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผล การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด (อุษณีย์ เสือจันทร์, 2553, หน้า 3) และแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น แบบฝึกทักษะปฏิบัติเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูสามารถนำมาใช้ฝึกให้นักศึกษาได้ใช้กระบวนการคิดตั้งกฎการเรียนรู้ของธอร์นโดค ซึ่งกล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดและกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วนอกจากนี้แล้วแบบฝึกทักษะปฏิบัติยังช่วยให้เกิดความคล่องแคล่ว ความชำนาญแก่นักศึกษา ได้ฝึกกิจกรรมเสริมด้วยตนเอง ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะปฏิบัติตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ได้ นักศึกษาจะกระทำได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนในแต่ละคนการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ จึงเป็นสื่อในการช่วยแก้ปัญหาวิธีหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (พูลสวัสดิ์ มาลา, 2561, หน้า 90)

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย จึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นอย่างหนึ่งที่ต้องปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น ให้กับนักศึกษา โดยจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนเสริมด้วยแบบฝึกทักษะปฏิบัติการพิมพ์ สัมผัสภาษาอังกฤษ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในสาระวิชา ต้องมีทักษะปฏิบัติ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

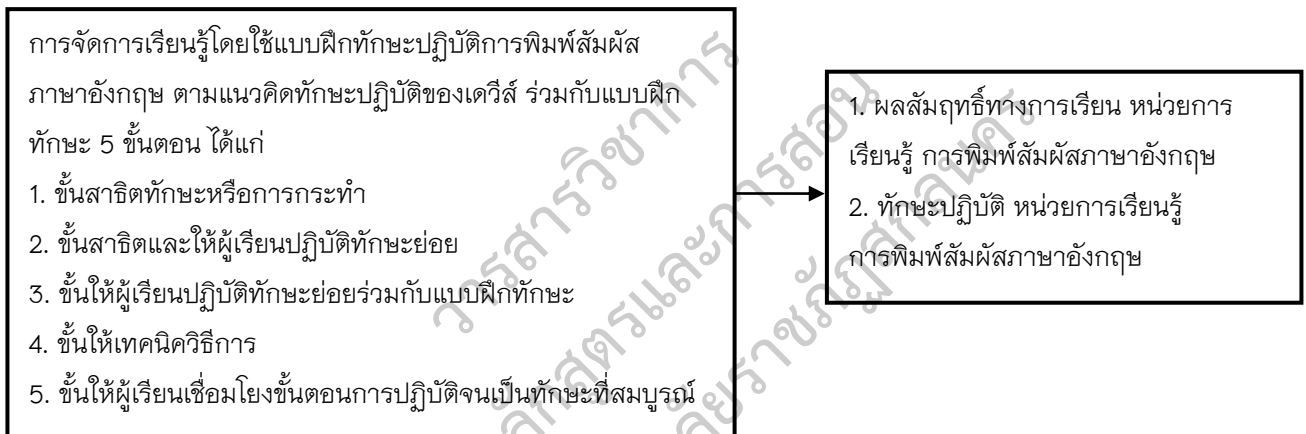
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยดังภาพประกอบ

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยชุมชนพิจิตร หน่วยจัดการศึกษาตำบลอ (ขุนไผ่ภูมิเขตร) ประเภทพาณิชยกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้อง จำนวนทั้งสิ้น 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยชุมชนพิจิตร หน่วยจัดการศึกษาตำบลอ (ขุนไผ่ภูมิเขตร) ประเภทพาณิชยกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผน และแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 เล่ม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดทักษะปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์การวัดแบบ Scoring Rubrics จำนวน 5 ประเด็น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 4 เกณฑ์ ให้คะแนน 1-4 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. เตรียมความพร้อมและแจ้งวิธีการเรียนให้กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจวิธีการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติ ของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัส ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ก่อนดำเนินการ ทดลองจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับ แบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการหาคุณภาพแล้ว จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก การตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง

5. ประเมินทักษะปฏิบัติโดยใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติ จำนวน 5 ประเด็น ซึ่งวัดแบบ Scoring Rubrics โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนน 4 ระดับ รวม 20 คะแนน จัดแบ่งกลุ่มในการประเมิน จำนวน 5 กลุ่ม โดยวัดทักษะปฏิบัติจากการเรียนรู้แผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 1 เป็นคะแนนก่อนเรียน และวัดทักษะปฏิบัติ จากการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เป็นคะแนนหลังเรียน แล้วบันทึกคะแนน แต่ละคนเพื่อนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูล

6. เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จแล้ว ทำการทดสอบ หลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ฉบับเดียวกับทดสอบก่อนเรียน

7. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยเลือกตอบ การตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา แต่ละคนเก็บไว้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

8. นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบ สมมติฐานที่วางไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

1.1 การหาเกณฑ์ 80 ตัวแรก โดยการรวมคะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จาก กระบวนการเรียนรู้ และทดสอบย่อยวัดความรู้จากการปฏิบัติ ระหว่างเรียน แล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละ

1.2 การหาเกณฑ์ 80 ตัวหลัง โดยการรวมคะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการ ทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และทดสอบปฏิบัติหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แผนการ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบ ฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยนำ คะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการศึกษาทักษะปฏิบัติการ พิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับ แบบฝึกทักษะ โดยการเทียบเกณฑ์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง รวม 20 คะแนน นำคะแนนไปวิเคราะห์ ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ เพื่อทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.33/81.11 หมายความว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบฝึกทักษะ กิจกรรมและแบบทดสอบย่อย ทำแบบฝึกทักษะ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน คะแนนเฉลี่ย 57.63 คิดเป็นร้อยละ 82.33 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และทักษะปฏิบัติหลังเรียน คะแนนเฉลี่ย 24.33 คิดเป็นร้อยละ 81.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยศึกษา ทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ และนำไปทดลองสอนกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพร้อมปรับปรุง แก้ไข ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบ การสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในด้านทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เมื่อผู้เรียน ได้เรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนกระบวนการ ของรูปแบบจนครบทุกขั้นตอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้

ด้วยตนเองจากแบบฝึกทักษะ สามารถเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ได้ตลอดเวลา ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันก็สามารถ ฝึกโดยการลงมือปฏิบัติจริง และทำซ้ำ ๆ จนเกิดความสามารถ ชำนาญในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำ มีทักษะ ในการปฏิบัติที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังที่ ทิศนา ขัมมณี, 2553, หน้า 264) กล่าวว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะ ย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้นซึ่งกระบวนการ เรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต ทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะ ย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ และผู้วิจัยยังได้สร้างแบบฝึกทักษะ โดยในแบบฝึกทักษะจัดเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก ตรงตาม จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ ภาษาและกิจกรรมเหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักศึกษา รูปแบบสวยงามเข้าใจง่าย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ในการฝึกปฏิบัติ เป็นไปตามแนวคิด ของ สุนีย์ พงษ์เจิม (2547, อ้างอิง อัญญากร คำโชติรส, 2559, หน้า 4) ซึ่งกล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญ ในการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพิ่มเติมเนื้อหาแก่ผู้เรียน ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อได้รับการฝึก หลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ รูปแบบ ผู้เรียนได้รับการฝึกแล้ว สามารถ พัฒนาตนเองได้ดีขึ้น นับได้ว่าแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อ ครูผู้สอนและผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรอด ชาติยานนท์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนิกุล เปี่ยมมาลย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียน ตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.69/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยก่อนเรียนได้คะแนน 12.10 คิดเป็นร้อยละ 40.33 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนได้คะแนน 24.33 คิดเป็นร้อยละ 81.11 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้จริง ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่วิจัยได้ทำการเตรียมแผนการสอน มีการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของบทเรียนและออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามหลักวิชาที่ถูกต้องและผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา แล้วนำมากำหนดเป็นพฤติกรรมย่อยที่ต้องการวัด กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ และเขียนข้อคำถามที่มีความชัดเจน ตรงจุดไม่คลุมเครือ คำถามที่ต้องการจะวัดมีการตรวจทานแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้เพื่อหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น เมื่อพบข้อบกพร่องให้ปรับปรุงแบบทดสอบ และนำไปพิมพ์เป็นแบบทดสอบจริงเพื่อนำใช้กับนักศึกษา เป็นไปตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ จัดลำดับตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา 2) กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบ 3) กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม และศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ 4) เขียนข้อสอบ 5) ตรวจทานข้อสอบ 6) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา 7) พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง 8) ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง 9) พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตานาถ รัตนพันธุ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง งานจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจรรยาพร ครอบงำ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การใช้โปรแกรม Excel เบื้องต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Excel เบื้องต้น มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยก่อนเรียนได้คะแนน 12.90 คิดเป็นร้อยละ 64.50 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนได้คะแนน 18.00 คิดเป็นร้อยละ 90.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน โดยครูผู้สอนจะอธิบายและสาธิตให้เห็นภาพรวมทั้งหมด จึงทำให้ผู้เรียนมองเห็นภาพเป้าหมายของรายวิชา การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ และแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้เป็นส่วนเพิ่มเติมทักษะ สามารถเรียนรู้ผ่านบทเรียนออนไลน์ได้ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันสามารถฝึกทักษะ เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรม การกระทำ การแสดงออกต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนตามหลักการปฏิบัติในการฝึกพิมพ์ดีดและการสร้างทักษะที่ดีในการพิมพ์ดีดตามสมรรถนะรายวิชา คือ มีความคล่องแคล่ว รวดเร็ว และถูกต้องตามกระบวนการสามารถเลือกใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติได้ด้วยวิธีการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญ โดยความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติงาน การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ที่มีความคล่องแคล่ว รวดเร็ว และถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นกระบวนการที่มีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และปัญญา ไม่สามารถเกิดขึ้นเองได้อย่างอัตโนมัติ แต่จะมีการพัฒนาหรือทำให้เกิดขึ้นได้เมื่อผ่านการฝึกปฏิบัติ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ พูลสวัสดิ์ มาลา (2561, หน้า 90) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะปฏิบัติช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วความชำนาญ นักศึกษาได้

ฝึกกิจกรรมเสริมด้วยตนเองก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะปฏิบัติตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ได้ นักศึกษาจะกระทำ ได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนในแต่ละคน การใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติจึงเป็นสื่อในการช่วยแก้ปัญหาวิธีหนึ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ ที่กล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัด และกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่ว และอารมณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวว่ ทักษะปฏิบัติ เป็นการปฏิบัติ ที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถกระทำได้โดยแทบจะไม่ต้องใช้ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ แกร์ริสัน ว่าทักษะปฏิบัติเป็นแบบของพฤติกรรม ที่กระทำไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาความสามารถของตน สอดคล้อง กับงานวิจัยของ มนชนก รัตนจำนงค์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบ การสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า ผลการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภัทริยา เกื้อนเทียม (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียน หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

- จารุวรรณ ครอบสำราญ. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การใช้โปรแกรม Excel เบื้องต้นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- จิรวรรณ มาลัยแก้ว. (2559). พัฒนาทักษะพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมฝึกทักษะ การพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกคอมพิวเตอร์กราฟิก ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2559 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์.
- ทิศนา แคมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ก่อนที่จะเริ่มการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรศึกษาคำประกอบของรูปแบบการสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัส ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองและให้ความร่วมมือในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งครูผู้สอนต้องเตรียมความพร้อมของ การจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน เพราะรูปแบบการสอนในแต่ละขั้นประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายต้องใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
3. ครูผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรที่ดีกับผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนในกลุ่มอ่อนควรให้คำปรึกษา คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนตลอดเวลา
4. ครูผู้สอนควรเปิดใจกว้างให้โอกาสแก่ผู้เรียนทุกคน แสดงความสามารถในการปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับรายวิชาอื่น ที่มีการฝึกปฏิบัติ
2. ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในลักษณะอื่นสำหรับการฝึกปฏิบัติ หน่วยการเรียนรู้ การพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ

- นิกุล เปียมมาลัย. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิตานาถ รัตนพันธุ์. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง งานจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด ซาดิยานนท์. (2559). ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชา การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University, 9(3), 205-218.
- พูลสวัสดิ์ มาลา. (2561). ผลของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ปฏิบัติต่อผลสัมฤทธิ์ การการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์, 6(1), 87.
- ภัทริยา เกื่อนเทียม. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- มนชนก รัตนจำนงค์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสาน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนต์อุบลบุรี.
- รัตนา ห่วงเจริญ. (2560). การพัฒนาการพิมพ์สัมผัสวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ด้วยโปรแกรมฝึกทักษะ การพิมพ์สัมผัส ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา.
- สมบุญธน์ แซ่เจ็ง. (2532). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้ชุดการสอนวิชาการใช้แป้นพิมพ์ ระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. เข้าถึงได้จาก <http://bsq.vec.go.th/th-th> 23 ตุลาคม 2563.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. เข้าถึงได้จาก <http://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf> 23 ตุลาคม 2563.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุษณีย์ เลือจันท์. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องวิธี เรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัษฎากร คำโชติธรส. (2559). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเปลี่ยนรูปแบบของเลข จำนวนเชิงซ้อนจากแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ของนักศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร.